

FM 2014/150.1

23. april 2014

Kalistat Lund

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond, således at det præciseres hvor stor en procent andel af fondens formue, der årligt kan anvendes.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

På vegne af Inuit Ataqatigiit er vi enig i Naaja Nathanielsens, medlem af Inatsisartut, forslag om at Naalakkersuisut pålægges at præcisere hvor stor en procent andel af fondens formue, der kan anvendes i fremtiden. Inuit Ataqatigiit mener grundlæggende, at det er nødvendigt retligt at sikre, at fonden er en lukket konstruktion uden sprækker, for det er netop det, som er det egentlige formål med en fond.

I og med at man i fondens vedtægter åbner for adgang til at hente midler omgår man meningen med en fond. Der bør være faste rammer om fonden så man forhindrer, at skiftende Naalakkersuisut fjerner midler derfra. Det eneste, der kan være en garant for en fond, er en lovgivning hvis man vil have at afkastet fra ressourcer, der hører op en skønne dag, skal være til permanent gavn for de kommende slægter, en lovgivning der gør det muligt at akkumulere midler i fonden og som sætter en grænse for et muligt forbrug heraf.

I tilfælde, hvor der måtte være brug for at investere i noget, der kan maksimere midlerne i fonden, kan Inatsisartut jo altid åbne for vedtagelse af en særlov, der gør det muligt at hente investeringsmidler fra fonden. Inuit Ataqatigiit mener, at det spiller en stor rolle at afkast fra minevirksomhed i fremtiden kommer samtlige kommende generationer til gavn, og at dette alene bør sikres ved at man henter midler fra afkastet alene. På denne måde sikrer man sig også, at landets økonomiske udvikling foregår velkontrolleret og på en måde, som man kan styre.

Med disse bemærkninger skal vi ønske, at forslaget sendes til behandling i det relevante udvalg inden andenbehandlingen.